

» Διότι ὁ τοιοῦτος χαρακτηρισμὸς τῶν Θρακῶν δὲν ἀναιρεῖ τὴν φυλετικὴν συγγένειαν τῶν προϊστορικῶν Θρακῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Θρακῶν τῶν ἱστορικῶν χρόνων. » Ἡ θρακικὴ φυλὴ ἦτο φυλὴ οὐ μόνον εἰς τὰς ἑλληνικὰς χώρας ἐν προϊστορικοῖς χρόνοις ἐπεκταθεῖσα, ἀλλὰ καὶ πέραν τοῦ Βοσπόρου καὶ τοῦ Αἰγαίου πολλὰς καταλαβοῦσα χώρας ἐν τῇ νῦν μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ ἐν αὐτῷ ἔτι τῷ Αἰγαίῳ πελάγει. Οἱ Βιθυνοί, οἱ Μυσοί, οἱ Παφλαγόνες, οἱ Λυδοὶ καὶ οἱ Κᾶρες ἦσαν πάντες λαοὶ θρακικοὶ καὶ ἐν ταῖς νήσοις δὲ τοῦ Αἰγαίου, [ιδίως ἐν Πάρῳ καὶ Νάξῳ, ἐν τοῖς ἱστορικοῖς ἔτι χρόνοις ὑπῆρχον οἰκοθρακικοὶ καὶ ἠγεμόνες φέροντες ὀνόματα θρακικά, ὡς ὁ Λύγδαμις τῆς Νάξου. Οἱ Θρακῆς δὲ ἦσαν καὶ συγγενεῖς πρὸς τοὺς Κιμμερίους τοῦ Πόντου, τῆς μ. Ἀσίας καὶ τοῦ Πόντου, τῶν κυρίως Κιμμερικῶν χωρῶν τῶν βορείων ἀκτῶν τοῦ Εὐξείνου πόντου. » Λέγει δὲ καὶ ὁ Θουκυδίδης (B 97) « τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ μεταξὺ τοῦ Ἴονίου κόλπου καὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου μεγίστη ἐγένετο ἡ ἀρχὴ τῶν Θρακῶν Ὀδρουσῶν ». Τὸ ὅλον συμπέρασμα τῶν περὶ Θρακῶν παραδιδομένων καὶ νῦν ἐπιστημονικῶς ἐρευνωμένων εἶναι ὅτι τὸ ὄνομα τοῦτο ἔφερον πολλὰι φυλαὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς Ἑλληνικῆς ἢ Ἰλλυρικῆς χερσονήσου καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, φυλαὶ συγγενεῖς πρὸς ἀλλήλας τε καὶ πρὸς τοὺς Πελασγοὺς τοὺς προγόνους τῶν Ἑλλήνων τῶν ἱστορικῶν χρόνων. Ἡ θρακοπελασγικὴ αὕτη φυλὴ ἐξετείνεται ἐν Ἀσίᾳ καὶ μέχρι τοῦ ἀρμενικοῦ ὄροσπέδιου, Θρακῆς δὲ ἢ θρακοπελασγοὶ ἦσαν οὕτως οἱ προϊστορικοὶ ἀπολίτιστοι Ἕλληνες ἔχοντες ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ ὑψηλοτέρου πνευματικοῦ βίου, ἐξ ὧν προῆλθεν ὕστερον ὁ βίος ὁ ἑλληνικός. Ἰδὲ καὶ τὰ ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τοῦ βιβλίου τούτου ὑφ' ἡμῶν περὶ τῶν θρακοπελασγῶν διὰ μακρῶν γραφέντα).

Ἄλλὰ τὰ κυριώτερα καὶ πρακτικώτερα πορίσματα τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ προγεγενημένης κοινωνικῆς διαπλάσεως προσεκομίσθησαν, ὡς φαίνεται, εἰς τοὺς Ἀρίους τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ τῶν ἐν αὐτῷ κατσαπαρμένων νησιωτικῶν σταθμῶν. Ὅθεν εἰς τὰς διαποντίους ταύτας σχέσεις θέλομεν ἐπιστήσει ἰδίως τὴν προσοχὴν, ἐξακριβοῦντες πρῶτον τὴν καταγωγὴν τῶν ἐθνῶν τὰ ὁποῖα τότε προσεπέλασαν εἰς τὰς ἑλληνικὰς νήσους καὶ παραλίαις.

Περὶ τὰ μέσα τῆς δευτέρας πρὸ Χριστοῦ χιλιετηρίδος τὰ αἰγυπτιακὰ μνημεῖα ὀνομάζουσι εἰς τὴν δυτικὴν καὶ τὴν βορειοδυτικὴν παραλίαν τῆς μικρᾶς Ἀσίας Τυρσηνοὺς, Σαρδανούς, Λυκίους, Τεύκρους, Σακαλάας, Δαρδανίους, Μυσοὺς, Ἰλιεῖς, Πηδασεῖς. Περὶ δὲ τὸ χιλιοστὸν ἔτος ἢ Ἰλιάς ἀναφέρουσα τὰ πλεῖστα τῶν ὀνομάτων τούτων προστίθησι καὶ Κᾶρας, Λέλεγας, Καύκωνας, Πελασγοὺς, Φρύγας, Μαίονας, Παφλαγόνας, Θρακῆς. Ἄπαντα τὰ ἔθνη ταῦτα ἦσαν Ἀρίων γόννοι, εἰ καὶ τινὰ ἔλαβον μετὰ χρόνον σημιτικὴν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐπίχρῳσιν.

Οἱ Ἀριοὶ οὗτοι ἀφικόμενοί ποτε εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν εὗρον αὐτὴν προκατειλημμένην ὑπὸ Τουρανίων καὶ τινῶν Σημιτῶν, καλουμένων ἰδίως Κουσιτῶν. Οἱ Τουρανιοὶ εἶχον ἰδρυθῆ εἰς τὰ παράλια τοῦ Πόντου καὶ ἐπὶ τοῦ κεντρικοῦ ὄροσπέδιου τῆς χερσονήσου, εἰς χώρας ὄρεινὰς καὶ μεταλλοφόρους, οἱ δὲ Κουσιταὶ ἐπὶ τῆς πρὸς τὸ Αἰγαῖον νεούσης κλιτύος, ἐπιτηδειότερας οὔσης πρὸς τὴν γεωργίαν καὶ τὴν ναυτικὴν ἐμπορίαν. Οἱ κατόπιν ἐπιδημήσαντες Ἀριοὶ δὲν ἠδυνήθησαν οὔτε νὰ συζήσωσι μετὰ τῶν Τουρανίων οὔτε νὰ κατισχύσωσι αὐτῶν. Ὅθεν διελθόντες ἀνὰ μέσον τῶν χωρῶν ἃς οὗτοι κατεῖχον ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰ δυτικώτερα τῆς μικρᾶς Ἀσίας, ἐξ ὧν ἐπέτευχον

